

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg føler mig overbevist om, hr. Stavad, at den beskrivelse er langt ude på overdrevet. Det, der i virkeligheden sker, er, at når en borger i det daglige henvender sig i forvaltningen med sit problem, får han det i 9 ud af 10 tilfælde løst.

Får man ikke sit problem løst, er der i lovforslaget en forpligtelse til at lave en klar sagsfremstilling, som skriftligt skal tilgå skatteborgeren. Derefter må han så vurdere, om der er grundlag for en klage til skatteankenævnet eller man i forvaltningen vil være i stand til at ordne problemet, forinden det resulterer i en konkret klage.

Så jeg tror, at problemet er mindre, end hr. Stavad vil gøre det til.

Formanden:

Hr. Stavad for en kort bemærkning. Jeg håber, vi kan slutte.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg undskylder, at jeg bliver nødt til at bede om en kort bemærkning én gang mere. Jeg havde ikke gjort det, hvis ikke det var, fordi jeg må konstatere, at hr. Aagaard ikke har forstået lovforslaget.

For det er jo ikke sådan, at borgeren kan henvende sig til forvaltningen, hvorefter forvaltningen laver den skriftlige fremstilling, som hr. Aagaard siger man kan bruge som grundlag for at tage stilling til, om man vil klage til skatteankenævnet.

Nej, situationen er den, at borgeren må lave en skriftlig, begrundet klage til skatteankenævnet, og først derefter går skatteforvaltningerne i gang med at lave den opstilling af problemerne og den beskrivelse, som man så skal tage stilling til. Man kan kun komme i kontakt med folkevalgte, hvis man er god til at skrive, og hvis man kan reglerne, så man også kan begrunde, hvorfor man skriver.

Jeg synes, det er et tilbageskridt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Som det fremgik af det, hr. Aagaard sagde, skal man ikke bare være god til at skrive; man

skal også være god til at læse og vel at mærke læse dette kaudervælsk, som skatteembedsmænd nu engang skriver deres fremstillinger af tingene på.

Hvis hr. Aagaard har færdedes mellem mennesker med en intelligenskvotient på under 130, vil han have mødt nogle, som faktisk ikke er i stand til at forstå rækkevidden, når der gives en såkaldt skriftlig sagsfremstilling af et eller andet område. De vil hænge sig i noget, hvorom – bevares – skatteteknikere kan sige: Det her er jo fuldstændig uden betydning, men som står fuldstændig i centrum for manden, og hvor han misforstår indholdet af udtrykket.

Tænk bare, hvor megen ulykke et nu afskaffet udtryk som »spekulant« har forvoldt, hvor manden er kommet op og har vist sin middagsplan, hvorefter han kun spiste vandgrød hele tiden, så han kunne da ikke være spekulant – eller hvad der ellers er af tekniske udtryk inden for skatteområdet!

Hr. Stavad har fuldstændig ret i, at efter regeringens eget forslag kommer denne skriftlige redegørelse først på et meget sent tidspunkt, hvor man har måttet tage fri fra arbejde måske 3, 4 eller 5 gange for at finde én, man kan tale med, der tåler det samme sprog som én selv, og hvor man har fået mavesår og eventuelt skilsmisse, og hvad der ellers plejer at følge i kølvandet på de sager, vi taler om her. Det er ikke bare økonomi, det er store personlige ulykker, dette system for systemets skyld, som regeringen foreslår, vil forvolde for de pågældende mennesker.

Kan hr. Aagaard dog ikke komme over til os andre igen vedrørende behandlingen af dette forslag? Det er en helt håbløs ordning, der er foreslået.

Formanden:

Så vender vi tilbage til talerrækken.

Jens Thoft (SF):

Jeg synes allerede at kunne konstatere, at det må knibe for ministeren at få forslaget igennem.

Jeg vil da gerne sige, at SF deler kritikken af skattestrukturen. Der er behov for forenklinger, for samarbejde med hensyn til skat, told og moms og for, at klagevejene forkortes – så langt er vi enige med ministeren. Der er også behov for, at den tid, sagsbehandlingen tager i f.eks. Landsskatteretten, bliver afkortet.